

Jasmina Malešević

Čarna šuma

edicija eropoetika

JASMINA MALEŠEVIĆ

ČARNA ŠUMA

BEOGRAD, 2014.

Autor:
Jasmina Malešević
jasminamal@hotmail.com

ČARNA ŠUMA

Edicija Eropoetika

Predgovor:
Todora Škoro

Pogovor:
Nenad Novak Stefanović

Izdavač:
Print 2 Print
www.stamparijap2p.com

Za izdavača:
Maja Tomić

Dizajn i priprema:
Maja Tomić

Štampa:
Banjac Grafika
Požarevačka 25, Beograd

Tiraž 300

PLAMENA LJUBAV U OBILJU MEDA

Kao i svaki dosadašnji poetski iskorak Jasmine Malešević, i ovaj je od sedam milja.

Njeno novo stihotvorenje, formom lirski poema, ili poetski roman, a sadržinom oda žudnji i strasti na jedan jedini, čini se ispravan, panteistički način, kao i znalačkim izborom pesničkih sredstava, spoj je antičke i moderne poetike kakav se retko sreće.

„Čarna šuma“ u svojim stihovima krije jednog setnog i melanholičnog Tagoru, odiše prečistom senzualnošću jedne „Pesme nad pesmama“, ali i manirom izabranih savremenih, modernih pesnika.

Imenovanjem svojih lirskih „junaka“ u Lepu Devojku i Lepog Pesnika Jasmina Malešević nepogrešivo naglašava suštinu pevanja (lepota, pre svega!), ali i suštinu života, a žudnju, strast i ljubav sasvim precizno naziva Čarnom šumom. U toj šumi i slavuji i med, i lišće i Ognjeni zmaj, i Čarna ptica, i ples, i Čarobnjak i mahovina, u toj vrtoglavoj strastvenoj igri imaju tačno određeno mesto, oni su vojnici u ovom ratu za doseganje žudnje. Hrabri, kao i pesnikinja, da zakorače u tu čarnu (crnu, mračnu, neispitanu, opasnu, čak) šumu, da u njoj pronađu svetlost, da od nje (žudnje) načine Svetlost, jer ona to svakako i jeste.

A kad se žudnja dosegne, ostaje jedno izvađeno srce na dlanu da kuca, a drugo, usplahireno, kreće iznova da ga traži, kao na početku. Jer...

„Voda kruži
svojim tokovima.
Život kruži
svojim bolovima.”

Onda na red dolazi isceljenje, vidanje rana. Ili neverica? Ili novi san? Ili taj isti, jedan, jedini, koji se nikad ne završava?

Analogija ljubavne žudnje sa potrebom pevanja (pesništvom) snažna je toliko da u ovoj poemi oni postaju jedno. Onako kao što se cela Priroda zaveri da se željeni ljubavni zanos ostvari, isto tako se Duša Sveta zavetuje da će i pesma večno teći. Jer, zna dobro pesnikinja, da je na početku bila Reč, i da će je uvek biti. I da je moć Reči vrhovna.

„Jedan krik je dovoljan
da nestanem.

Jedna reč je dovoljna
da poletim ka tebi“, kaže ona.

U naizmeničnom neskrivenom izlivu osećanja dva liriska subjekta, ovo delo, započeto zaista kao epistolarna forma, dozvoljava mogućnost čitanja i potonjih stihova kao svojevrsnog epistolarnog poetskog romana (ili poeme), ali sada na jednom drukčijem, mentalnom, ili pre emocionalnom nivou, što čitanju daje dodatnu draž i što pesnikinju-tvorca izmešta na jednu novu poziciju, ni mušku, ni žensku, nego na poziciju univerzalne ljubavi.

„Čarnom šumom“ je Jasmina Malešević uspela da jedan intimni doživljaj ljubavi i žudnje iskleše u jedan svestremenski osećaj. Njen poziv Lepe Devojke Lepom Pesniku da u šumu dođe, ujedno je i poziv pesničke čarobnice Malešević svojim čitaocima, koje će ona potom vešto voditi kroz sva bespuća, ali i sve lepote i slasti, a onda ih i osloboditi straha. Straha od žudnje, straha od ispunjenja, straha od eventualne boli. I sve to obilno će zaliti medom, da zauvek ostane sladak ukus u ustima, kao onaj sa tela njenih šumskih ljubavnika, na koje je tako obilato kapao.

Todora Škoro

*Ove stihove, Lepi Pesnik posvećuje Lepoj Devojci.
Lepa Devojka, ove stihove, posvećuje Lepom Pesniku.
U glasovima slavuja, pesme će živeti večno.*

Zavodljivi plamen

DEVOJKE SU LEPE SAMO U PESMAMA

Jednom je, ne tako lepa Devojka, putovala vozom. Tog dana joj je bio rođendan. Naslonivši čelo na prozor, zadivljeno je gledala u šumu. Stabla su brzo promicala. Kao i ptice. Kao i sumrak, koji se lepio za staklo. Devojka je odlučila da iznenadi sebe. Ako prizove hrabrost, poslaće misao, koju čuva u srcu...

Dok je voz bešumno kloparao, prstom leve ruke, Devojka je uvijala pramen. Prstima desne ruke, dodirivala je telefon, kao da u njemu živi Bog.

Pre nego što je utonula u uspavljujuće putovanje, na put je poslala poruku, koja će promeniti svet.

PESNICI SU LEPI SAMO U SNOVIMA

Na drugoj strani sveta, Pesnik ne tako lep, sedeo je u zadimljenoj sobi. Ogromna ptica koju je držao u ruci, bešumno je kloparala, kao neki voz, tamo negde.

Soba nije bila zadimljena od dima, već od čežnje za šumskim poljupcima.

Pesnik nije znao, da mreža koju ispletu zvezde, najbrže prenosi poruke. Pre nego što je osetio udar u džepu, čuo je sreću između kapljica suza. Čuo je šumove srca, kako ga bude iz zimskog sna.

Pre nego što je pao u ljubav, jednim kliktajem ptice, Pesnik je poslao odgovor.

LJUBAVNE PORUKE

U vozu sam! Kako si? Da li si nekome dao šumski poljubac?

Nisam! Ako voliš šumske poljupce, možda ću sačuvati jedan za tebe?

Sanjam svoj poljubac, svake noći od kad sam te srela. Reci mi više o tome! Želim da čujem...

Šta je za tebe šumski poljubac? Strast? Nežnost? Dodir beskraja? Podivljala trava?

Strast – da... Nežnost – da... Dodir beskraja – da... Podivljala trava – da, veoma vlažna i sočna trava...

Zašto želiš moj poljubac?

Pesnik, toliko nežan u rečima, mora biti nežan i na postelji od lišća. Čekam pesme o poljupcu. Čekam i sanjam...

ŠUMSKI POLJUBAC

To je poljubac,
od meda.
Privlačan kao orah.
Sladak,
kao suvo grožđe.
Sa podivljanim,
slatkim travama.
Mekan,
kao Mesečev zrak.
Snažan,
kao planinska reka.
To je poljubac,
lepši od snova.
Poljubac,
razigran ispod kože.
To je poljubac,
koji čeka blagoslov
svih poljubaca na svetu.
Da se spusti,
na tvoje usne.
I zaspri,
prekriven medom.

LEPA DEVOJKA I LEPI PESNIK

Ah! To je poljubac iz mojih snova. Nežan ali strastven, mokar, vlažan, sočan, sladak i mirisan. Da li ova pesma ima nastavak?

Svaka misao ima nastavak...

Šumske reči su grančice, za pucketanje vatre. Da li su iskrene, Lepi Pesniče? Igranje sa vatrom je opasno! Ja sam vatra! Gledaj...

Kada pucketaju na usnama, reči su uvek zavodljive... Sa velikih daljina, naše vatre se prepoznaju.

Drhtim kada pomislim, na pesme koje dolaze.

Da li će tvoj poljubac biti drugačiji, Lepa Devojko?

Moj poljubac će biti isti! Ali se neće završiti samo na usnama...

ZAVODLJIVI PLAMEN

Kada Lepi Pesnik zavodi Lepu Devojku,
odnosi je na vrhove.

Lepu Devojku baca plamenim zmajevima.

Zmajevi je vezuju, zlatnim lancima.

Nikuda je ne puštaju!

Kada Lepa Devojka zavodi Lepog Pesnika,

Lepi Pesnik gubi moć, da leti do planina.

Lepi Pesnik ostaje zarobljen u poljupcu.

Lepa Devojka vezuje Lepog Pesnika,

neraskidivim zagrljajima.

Uspavljuje ga na svili, napravljenoj,

od hiljadu nežnih leptira.

Da li Lepa Devojka zavodi Lepog Pesnika?

Da li pleše sa njim, dok joj šapuće o ljubavi,

i pušta reči niz plamen?

Reči koje klize kroz beskraj.

Reči koje lete između uznemirenih grudi.

I nestaju u njima.

LUTAJUĆA TAJNA

Lepa Devojka želi ljubavnika dugo. Lepa Devojka zna, Lepi Pesnik će je želeti posle prvog plesa. Lepa Devojka gori dok misli na poljupce. Dok misli na šapat. Na reči koje klize niz telo. Na let, do vrhova planina.

Gde će se završiti tvoj poljubac, Lepa Devojko? Gde će nestati?

Završiće se gde god želiš. Gde želiš da se završi poljubac? Reci mi, Lepi Pesniče!

Želim da se završi i da nestane u meni!

Da li osećaš kako uzdišem, Lepi Pesniče? Kako raspirujem, vatru svog poljupca?

ZAŠTO JE TUŽNA LEPA DEVOJKA

Lepi Pesnik neće uzeti ništa,
samo ono što Lepa Devojka želi da mu dâ.
Sve što je do sada dala,
veliko je kao krilo plamenog zmaja.
Zašto je tužna Lepa Devojka?
Zar ne spava u sferi koju stvaraju reči ljubavi?
Zar ne igra u kretnji koju stvara njena želja?
Zašto Lepa Devojka ne uživa u snovima koje čuva?

Zašto je tužna Lepa Devojka?

RUKA LEPE DEVOJKE U RUCI LEPOG PESNIKA

Šta radi ruka Lepe Devojke,
kada se susretne sa rukom Lepog Pesnika?
Kakvi dodiri ostaju na vrhovima prstiju?

Šta žele da rade ruke Lepe Devojke,
sakrivene u mesečini?

Da li žele da im Lepi Pesnik dobacuju reči?

Ili žele nešto drugo?

USTREPTALI DAH

Da, istina je! Tužna sam, jer ne mogu da te vidim. Tvoje reči raspaljuju moju maštu. Nepojmljivo! Znaš li, ti lukavi pesniče, da posle svakog stiha moram da zaustavim čitanje? Moram da uhvatim dah!

Znam, Lepa Devojko! Čujem tvoj dah, kako diše sa lišćem!

Ti pišeš o susretu naših ruku, ali ja zamišljam susret u šumi. Ti pišeš o šaputanju, ali ja zamišljam tvoje usne. Kako je moguće da gubim razum, dok čitam ljubavne pesme?

LEPA DEVOJKA JE VATRENI LOVAC

Lepa Devojka šalje takve drhtaje,
da ih Lepi Pesnik oseća iz daleka.
Strast Lepe Devojke je opasan lovac,
koji je uhvatio plen da ga pojede.
Lepi Pesnik naslanja glavu na oblak.
Ona leži i miluje ga poljupcima.
Lepi Pesnik dodiruje grudi Lepe Devojke.
Dlanovima pravi zanosne krugove.
Zavodi bradavice.
Nežno ih pritiska da ne pobegnu.
Ljubi ih, kao da poljupci otvaraju sva vrata.
Zato srce Lepog Pesnika otkucava večnost.
Iz večnosti se otkida tren,
koji će Lepa Devojka zauvek čuvati.
Iz snežne beline, Lepa Devojka juri ka Suncu.
Ruke Lepog Pesnika spuštaju se sve niže.
Njegove usne, zarivaju se sve dublje.

Sneno.

Lako.

Polako.

U KRILU LEPE DEVOJKE

Niko do sada nije probudio moja čula i maštu, kao ti, Lepi Pesniče. Nikada nisam osetila bol želje! Želim da vodim ljubav! Beskrajno! Želim čarne dodire i slatke šumske poljupce.

Lepa Devojko! Ti si zrak medenog Sunca! Tvoje telo je zamka za moju ruku!

Nadam se, Lepi Pesniče, da strastvene reči nisu samo poezija. Već i želja, iz tvojih tamnopotih dubina.

Spustiću glavu u tvoje krilo!

Volim da milujem kosu Lepog Pesnika...

Kosa će biti pijana, od dodira...

Laku noć, Lepi Pesniče!

Laku noć, Lepa Devojko!

REČI SU MALE LAĐE

Lepa Devojka je bacila auru strasti, kao ribarsku mrežu.
Lepi Pesnik se nije branio.
Čekao je da bude ulovljen.
Hteo je da joj peva, o bolu želje.
Bol želje je pratilac Lepog Pesnika, njegove smrti i rađanja.

Ribarska mreža je bila ispletena, od kose Lepe Devojke.
Lepi Pesnik se u njoj ljuljuškao.
Puštao je reči niz rame Lepe Devojke, da plove kao male lađe.
U telu Lepe Devojke, sve je stalo.
Lepa Devojka je zatvorila oči.
Osluškivala je lađe koje plove po koži.
Provlačila je prste, kroz kosu Lepog Pesnika.
Lepa Devojka je plakala.
Bol želje nastaje, kada Zemlja zaustavi kretanje.
Bol želje je strast, u ljubavi bez sna.
Poljubac koji umire, u zagrljaju strepnje.

Lepi Pesnik je potopio lađe.
Lepa Devojka je otvorila oči.
Lepi Pesnik je poljubio.

ŠUMSKO OKO

Ne mogu da opišem koliko me je pesma dotakla. Kako mi srce raznosi!

Strast koja dolazi iz nežnosti, strpljiva je i jaka. Možda pripada tebi, Lepa Devojko! Možda pripada slobodnoj ptici!

Lepoto moja! Umreću, ako te uskoro ne vidim! Nemam snage da ustanem, nemam snage da nestanem. Živim iza visokih ograda. Bez ptica i plavetnila...

Još ove noći, krenuću na put, Lepa Devojko! Uhvatiću Mesec, da ti što manje nedostajem...

Gde ćeš me pronaći, Lepi Pesniče?

U Čarnoj šumi!

Srećan put, šumska ljubavi!

Lepo spavaj, vilo ljubavna!

Čarna Suma

MESEČEV PUT

Za samo jednu noć, Lepi Pesnik je prešao put koji Mesec pređe za godinu dana.

Krenuo je ka Lepoj Devojci, koja je postala slaba i nije više mogla da bere poljsko cveće.

Lepi Pesnik je lutao teškim koracima.

Njegov život je odjekivao, kao kamena zora.

Žurio je, jer na putevima koji su se ukrštali, nikoga nije bilo.

Lepa Devojka je živela u listopadnoj šumi.

U stablima velikog drveća, divlje pčele su ostavljale med.

Zato je Lepa Devojka imala usne od divljeg meda.

Zato je Lepa Devojka mirisala na šumsko voće.

Snovi Lepe Devojke, bili su vidljivi samopticama.

Ptice su pevale, o ludoj ljubavnoj čežnji, Lepe Devojke.

MIRIS LEPE DEVOJKE

Za samo jednu noć, Lepi Pesnik je došao do ivice šume.
Šuma je bila nepregledna, kroz mnoge delove neprohodna.
Ipak, beše to svetla šuma, sa krošnjama od svetlosti.
Na svu sreću, Lepi Pesnik je bio lovac, prepreden i lukav, bez
puške, torbe i lovačkih pasa.
Njegova jedina zamka, bila je pesma o Lepoj Devojci.
Pre nego što je počeo da priprema lovačke reči, slavuji su sleteli.
Melodija pesme je bila tajanstvena!
Romantična!
Kao šumski požar, širila se ka nebu.
Lepi Pesnik se okrenuo!
Nepogrešivo je osetio miris, koji vodi do devojačkog srca.
Duboko u lišću, Lepa Devojka je sanjala plamenove vatre, kako
joj šapuću u tami.

Sanjala je da se plamenovi šire i pretvaraju u najvatreniju šumu.

Lepa Devojka je sanjala.

Lepi Pesnik se približavao.

KAPLJICE MEDA

Lepi Pesnik se približavao, zajedno sa slavujima u raspevanoj kosi.

Od šumske svežine, ruke su mu postajale blage.

Glad za medom, bila je nezadrživa.

Lepi Pesnik se približavao, Lepa Devojka je spavala.

Lepi Pesnik, skoro da je poverovao u njeno postojanje.

Slavuji su zanosno pevali, kao što je pevao i Lepi Pesnik.

Lepa Devojka je sanjala.

Kapljice meda su padale sa krila divljih pčela, prekrivajući nedra Lepe Devojke.

Nekoliko kapi je kapnulo na usne, pripremajući ih za poljupce.

Susreti koji menjaju dubinu života, uvek počinju na začaranim mestima.

Začarano mesto pronalaze ljubavnici, kojima Bog otkriva puteve.

Da li će Lepa Devojka i Lepi Pesnik pronaći svoje mesto, za sada znaju samo slavuji.

BRBLJIVI SLAVUJI

Slavuji su tako glasno pevali da ih je Lepi Pesnik vratio na zlatne grane.

Uplašeno nebo je poslalo Čarnu pticu, da zaštiti ludog pesnika.

Ludi Pesnik je vratio i Čarnu pticu, jer je ljubav sama sebi dovoljna.

Lepi Pesnik je pratio žuborenje svog bića, kao da prati stope Lepe Devojke.

Od brbljivih slavuja saznao je sve!

Lepa Devojka se kupa u soku od šumskih jagoda.

Po lišću i poljima, Lepa Devojka hoda bosa.

Na rukama, Lepa Devojka nosi zgusnute odsjaje.

Slavuji su otkrili, da Lepa Devojka sanja poljubac, koji dolazi iz pesme.

U snu, Lepa Devojka je čekala.

Lepi Pesnik je tražio.

ČETIRI SRCA

Od slavuja je Lepi Pesnik saznao...

„Lepa Devojka je lažljivica sa tri srca.“

Verovatno bi poverovao u bajke, da između stabala nije video još jedno srce.

Lepa Devojka je lažljivica sa četiri srca!

Zato je Lepi Pesnik oterao brbljive slavuje!

Zato je oterao Čarnu pticu.

Potpuno sam, Lepi Pesnik je ulazio sve dublje u zabranjenu šumu.

Možda Lepa Devojka ima bezbroj srca?

Možda će Lepi Pesnik poludeti, od prepunih grudi Lepe Devojke?

Miris meda je sve strasnije probadao Lepog Pesnika.

Lepa Devojka je sanjala, kako šumski poljubac otvara njene kapke.

POSTELJA OD LIŠĆA

Lepi Pesnik je ugledao Lepu Devojku, na postelji od lišća.

Sa njene kože, venčiči vatre su obasjavali noć.

Od sreće, Lepi Pesnik je pao na kolena.

Uvukao je ruke u kosu Lepe Devojke, da ih zagreje.

Želeo je da poljubi njene usne, da bi nahranio svoje.

Ljubio je, kao što ljubi pesnik, večito gladan pesama.

Lizao je med sa usana, kao što liže pesnik,

večito gladan divljeg meda.

Lepa Devojka je uzvraćala poljupce.

Lepa Devojka je upijala njegove usne.

Divlje i vlažno!

Plamenovi vatre su se spajali i obasjavali svemir.

Lepi Pesnik je zagrlio Lepu Devojku.

Lepa Devojka je zagrlila Lepog Pesnika.

Od dodira dva tela, zadrhtala je šuma.

NEBESKI DAR

Kraj sveta započinje i završava se istog trena!

Po ramenima Lepe Devojke, po vratu i leđima, Lepi Pesnik pro-
sipa reči.

Od šaputanja, dah Lepe Devojke se prekida.

Na njenom uzdahu, Lepi Pesnik je slavuj.

Njegova krila su radoznala!

Njegovi prsti traže!

Ispod plamena Lepe Devojke, Lepi Pesnik otkriva zmajeve.

Usnama bere ukusne bobice.

Prosutim rečima, zavodi Mesec.

Ne gledajući, Lepa Devojka miluje Lepog Pesnika.

Vode ljubav.

Kao lutajuću tajnu.

VEČNA KRLETKA

Oni ne vode ljubav.

To je igra.

Nagoveštaj ludila.

Oni tek počinju da se ljube.

Lepa Devojka sanja, da Lepi Pesnik nije san.

Lepa Devojka želi da otvori oči.

Želi da vidi, sa koliko će je pesama obnažiti.

Lepi Pesnik kida dugmiće od zrelog žira.

Dok je lagano skida, haljina šušti kao prozirno lišće.

Lepa devojka proviruje kroz otvorene kapke.

Njihovi jezici se prepliću.

Lepi Pesnik u zagrljaju Lepe Devojke, peva.

Lepa Devojka, sluša pesmu slavuja.

Hvata ga i spušta, u večnu krletku srca.

Ponoć je!

Niz telo Lepe Devojke, klize medene kapi.

Niz telo Lepog Pesnika, klizi Lepa Devojka.

Lepi Pesnik rimuje uzdahe.

Gri Lepu Devojku, kao svileni jastuk.

ČAROBNI ŠAPAT

Ne!

To nije san!

Čim je Lepa Devojka otvorila kapke, u njene oči je uletela Čarna ptica.

Koliko su zanosne pesme Lepog Pesnika, toliko je Lepi Pesnik zanosan, na postelji od lišća.

Zato Lepa Devojka, želi šumske poljupce!

Poljupce, iz najdubljih snova.

Iz najsladših dubina.

Lepa Devojka drhti od reči, koje trepere po koži.

Lepi Pesnik drhti od želje, da Lepu Devojku odnese, na kristalne, vatrene, raspevane vrhove.

Između vlažnih butina, Lepi Pesnik sakuplja rosu.

Gasi žeđ, na svežim šumskim izvorima.

Lepa Devojka, prekriva telo, plamenim telom ljubavnika.

Njihova bedra se dodiruju, kao meka, mlada mahovina.

Njihova bedra se spajaju i započinju ples!

Šuma gori, šuma nestaje!

Čuje se pesma slavuja.

I čarobni šapat, Čarne ptice.

BOL ŠUMSKE ŽELJE

Čim su počeli da vode ljubav, Lepa Devojka se probudila.

Probudilo se i proleće.

Ljubičasti šafran i žuti kukurek, obojili su šumu.

Ptice su sletale u gnezda svojih domova.

Od navale cvetnih mirisa, Lepi Pesnik je prestao da diše.

Lepa Devojka je patila, ali bol želje je sada bio slađi od šumskih virova, od maline, raspukle na usnama.

Dlanovi Lepog Pesnika su plovili, po glatkoj koži Lepe Devojke.

Držao je njenu kosu, kao da je svileno jedro, koje ga nosi u beskraj.

Vrelina Lepe Devojke je prevazilazila žestinu zmaja, iako je znala da srce Lepog Pesnika pripada slavuju.

Ali nije znala, da je u grudima Lepog Pesnika počelo da raste novo srce.

Srce od šumskog meda, koje će joj pokloniti kada počne da kuca.

Biće to samo njeno srce!

Da je prati kroz budućnost i kada pesama više ne bude.

Niz leđa Lepog Pesnika, slivaju se zagrljaji.

Lepa Devojka tone u stihove, u nestašne šumske potoke.

Lepi Pesnik zaustavlja damare.

Lepi Pesnik zaustavlja poljupce.

Lepa Devojka će biti prva.

Odvešće Lepog Pesnika na vrhove sveta.

Jer tako želi.

VLAŽNO TELO LJUBAVI

Iz naručja Lepog Pesnika, Lepa Devojka pada na dno.
Lepog Pesnika udaraju gromovi.
Obrušavaju se ognjeni zmajevi.
Zemlja se vrti kao čigra, iz koje sevaju poljupci.
Ako posle ljubavi, počne da diše, Lepi Pesnik će živeti dugo.
Ponestalo je meda, ali pčele strasno mašu krilima.
Medene kapljice pljušte.

U Čarnoj šumi, on će ukrasti srce Lepe Devojke.
Lepu Devojku će voditi do svetlosti.
Spustiće je, na vrhove planina.

Lepi Pesnik otključava bedra Lepe Devojke.

Po mokroj mahovini, njegov jezik vatreno pleše.

RITAM LAHORA

Lepa Devojka je potonula, kroz čari Lepog Pesnika.
Lepa Devojka tone, kroz vlažno nebo ljubavi.
Podatno je i nestvarno, telo Lepe Devojke.
Lepi Pesnik sluša njene uzdahe.
Lepi Pesnik osluškuje zvona šumskih vetrova.
Za prve plesne korake, izabrao je ritam lahora.

Lepi Pesnik je natopljen mirisima Lepe Devojke.
Lepa Devojka zna!
Lukavi slavuji su je naučili!

Samo pesnici vode ljubav osetljivije od Čarne ptice.
Tajnim dodirima, dubokim pogledima i strasnim poljupcima.

Punim ljubavi.

LJUBAVNI ZLATNICI

Po ustreptalom lišću, Lepi Pesnik je započeo ples.

Pre nego što je dotakao mahovinu, osetio je ubod.

Padajući sa postelje, učinilo mu se da krajičkom oka vidi šumske duhove, i na njima svoj lik.

Želeo je da ih otera, ali bilo je kasno.

Otrovan trnom bagrema, Lepi Pesnik je pao.

Koliko je vremena prošlo, zna Sunce, čiji se zraci kao ljubavni zlatnici, probijaju kroz krošnje.

Lepa Devojka je nepogrešivo osetila, ko je pravi ljubavnik!

Čim je pružila ruke ka Lepom Pesniku, šumski duhovi su nestali.

Iz najdubljeg mraka, Lepa Devojka budi Lepog Pesnika.

Umiva njegovu kosu, radosnim suzama.

Jer Lepog Pesnika nisu rastrgle šumske zveri.

ČAROBNJAK

Čarobnjak je poslao demone, da Lepog Pesnika uplaše.
Sve što u šumi diše, pripada njemu!
Samo je Čarna ptica slobodna.
Lepa Devojka je oterala šumske duhove.
Volela je čari Lepog Pesnika!
Ukus gorkog trna je lagano nestajao.
Lepi Pesnik je okrenuo lice ka Lepoj Devojci.
Zelene oči su ga prodorno gledale.
Lepi Pesnik je skinuo košulju.
Lepa Devojka je razmakla bedra.
Mahovina je svetlucala...

Lepa Devojka je dotakla bradu Lepog Pesnika.

Za ples je zamolila, novu kapljicu meda.

VATRA ŠUMSKIH DUHOVA

Lepa Devojka je brojala vrhove.
Lepi Pesnik je pevao, na liticama sreće.
Iznenada ih je opkolila, neverovatna vrelina.
To nije bio plamen njihovih tela!
Šumski duhovi su podmetnuli kremen.
Postelja od lišća je počela da gori!
Ali ne žarom od ljubavi!

Lepi Pesnik je uhvatio ruku Lepe Devojke.

Počeli su da trče.

Koliko su dugo trčali, za sada znaju samo zvezde.

UMIRUJUĆE JEZERO

Lepa Devojka i Lepi Pesnik su trčali, dok nisu ugledali sjaj.
Bio je to list na površini jezera, koji je iskrio na mesečini.
Neobjašnjiva moć, čuvala je stražu nad njima.
Bez razmišljanja, ljubavnici su zakoračili u umirujuću vodu jezera.
Lepa Devojka je pogledala Lepog Pesnika.
U njegovim očima sijale su zvezde.

Lepa Devojka je želela Lepog Pesnika.
Još luđe.
Još bliže.

U daljini su se mešali, crvena vatra i crni dim!

ŠUMSKI POŽAR

Miris paljevine je osvajao šumu.

Čarna boja ljubavi se pretvorila u žalost.

U osmehu Lepog Pesnika, Lepa Devojka je otkrila nemir.

Možda je ovo njihov poslednji zagrljaj!

Lepa Devojka zna da će se Lepi Pesnik vratiti

i suprotstaviti duhovima.

Zato će Lepog Pesnika poljubiti.

Zato će Lepog Pesnika pustiti.

Ostaće sama u dubokom jezeru.

Da li će Lepi Pesnik pobediti, za sada zna samo plamen.

POVRATAK U ŠUMU

Čarobnjakov plamen je širio bes.
Goreli su cvetovi i šumski plodovi.
Gorelo je lišće, ptice i jeleni
Lepi Pesnik je morao da zaustavi požar.
Šuma je bila dom Lepe Devojke.
Mesto gde je sanjala ljubav.
Pre nego što je krenuo, Lepi Pesnik je zgrabio devojku.
Osetio je miris jezera i trunčice soli na uplakanom licu.

Želeo je da je ljubi.
Želeo je da spava na njenim grudima.
Zauvek!

Lepi Pesnik je zatvorio oči.

Pesma, iz svakog atoma njegovog tela,
spustila se na usne Lepe Devojke.

SREDIŠTE ŽIVOTA

Kada se završio poljubac, Lepi Pesnik je otvorio oči.
Gubio je snagu, gubio je dah od bola.
Sa najslađim poljupcem, u središte života Lepe Devojke,
ušla je i pesma.
Pesma će početi da raste, kao čarobni plod šumske ljubavi.
Lepi Pesnik je morao da krene.

Pre nego što je došao do ivice šume, osetio je udar u grudima.
Još jednom se vratio do Lepe Devojke.
Zatim je nestao, u ljutom dimu.

Sa prvim jutarnjim zracima, Lepa Devojka je izronila iz jezera.

U ruci je držala, srce Lepog Pesnika.

SRCE OD MEDA

U blistavom buđenju jezera, Lepa Devojka je stajala naga.
Ispunjena poljupcem!
Najlepšim poljupcem u svom životu.
Po njenoj kosi, plutale su laticice.
Čvrsto je stezala srce od meda.
Okupano prelepim suzama.
Lepa Devojka će sačuvati srce Lepog Pesnika,
jer njeno je nestalo u vatri.

Samo nada nije izgorela!

Da li će nada biti blagoslov bogova, ili okrutno prokletstvo?

To znaju samo divlje pčele!

SUZE LEPE DEVOJKE

Lepi Pesnik je ležao u razbuktaloj tami.
Obnevideo od šumskog požara, dovukao se do mesta,
gde je bila postelja.
Nije mogao da vidi, da je deo lišća ostao netaknut.
Mogao je da oseti tragove Meseca.
Na trenutak, mogao je da oseti medene usne Lepe Devojke.
Duša mu je bila sklupčana, kao ranjeni medved.
Trenutak svesti ga je delio, od poslednjeg ljubavnog umiranja.
Lepi Pesnik je sanjao, nepresušne suze Lepe Devojke.
Ako preleti te suze, uzeće u naručje Lepu Devojku.
Od pesama će napraviti lađu, koja će ploviti po jezeru.

Na pola trunčice svesti, san Lepog Pesnika se prekida.

Sa pola trunčice svesti, Lepi Pesnik lebdi u praznini.

DUŠA LEPOG PESNIKA

Potpuno izbezumljen, Lepi Pesnik se vratio u šumu.

Pokazao je životinjama spasonosnu stazu,

koja ih je odvela iz vrtloga vreline.

Lepi Pesnik je znao da će osvetnički požar ugasiti,

samo ako se baci na postelju od lišća.

Pre nego što je izgoreo...

Pre nego što je njegova svest potonula...

Lepi Pesnik je osetio miris Lepe Devojke.

Kao da je na njegove usne pala kapljica meda.

Duša se izdvojila, povređena i umorna.

Uzdigla se iznad drveća, ali nije mogla da ode.

Duša Lepog Pesnika želi da vidi Lepu Devojku!

Koliko dugo će duša čekati?

To znaju zvona šumskih vetrova.

ŠUMSKA VILA

Posle smrti duša putuje.

Lepi Pesnik se suprotstavljao odlasku.

Odupirao se vetrovima, poslednjim iskricama snage.

Nadao se da će videti Lepu Devojku.

Da će čuti srce od meda, kako kuca u njenoj ruci.

Duša je odbljesak.

Duša je čežnja planinskih vrhova.

Duša je božanski dah.

Najednom, Lepi Pesnik je čuo pucanj nagorelih grančica.

Kao da je udahnuo svežinu šumskog jezera.

Čuo je cvrkut!

Duša se okrenula u pravcu Lepe Devojke.

Lepa Devojka je živa!

Lepa Devojka ga traži!

Duša Lepog Pesnika, sada može da ode.

Ali, duša nije znala!

Lepa Devojka će učiniti sve, da Lepog Pesnika vrati.

DODIR NADE

Lepa Devojka se molila, za život Lepog Pesnika.

Iznad obale, iznenada se pojavila Čarna ptica.

To je bio dodir nade.

Ptica je bučno cvrkutala.

Htela je da kaže Lepoj Devojci nešto važno.

Lepa Devojka je pojurila za Čarnom pticom.

I onda...

Spazila je Lepog Pesnika, kako leži na proplanku.

Na njegovim usnama, sijala je kaplja.

Lepa Devojka je osećala da nije sve izgubljeno!

Stanovnici šume su počeli da dolaze.

Iz zahvalnosti, donosili su darove.

Borovnice, kleku, brezovu koru i hajdučku travu.

Sve životinje su želele da pomognu Lepom Pesniku.

Lepa Devojka će pripremiti čarobni napitak.

Znala je, ako Lepog Pesnika zaista voli – on će se vratiti.

To je magija ljubavi!

PESMA O ČARNOJ PTICI

Lepa Devojke su sklone opsesijama.
Lepi Pesnici su skloni večnim čežnjama.
Lepa Devojka i Lepi Pesnik su bili plameni ljubavnici.
Njihove poruke sada putuju kroz različito vreme.
Ipak, najlepší slavuj je počeo da peva.
Ostali slavuji su se pridružili.
Bila je to strast zaljubljene šume.
Bila je to pesma o Čarnoj ptici.
Duša Lepog Pesnika je poletela.
Kao maslačak se razletela.
Svaki od slavuja je kljunom uhvatio delić duše
i spustio je na površinu jezera.

Delići duše će pisati pesme, čekajući Lepu Devojku.

Da li će Lepa Devojka napraviti čarobni napitak?

To znaju samo slavuji!

Lisće u vaseljeni

ODSJAJ LEPTIRA

Ispod lišća,
Lepi Pesnik
traži Lepu Devojku.
Da uhvati odsjaje.
Da dodirne leptire.
Lepi Pesnik
ljubi Lepu Devojku.
Kao medved,
gladan meda.
Kao polen,
željan vetra.
Lepi Pesnik
grli Lepu Devojku.
Kao vrh planine,
kada grli nebo.
Kao miris,
kad zagri
cvet jasmína.
Lepi Pesnik
gleda Lepu Devojku.
Kao vatru.
Kao pljusak.
Kao pesmu.
Lepi Pesnik,
miluje Lepu Devojku.

Kao da će u njenoj duši
naći sreću.

Kao da će na njenoj koži
naći kapljicu,
iz koje nastaje svemir.

ŠUMSKE ČESTICE

Ne znam
da li spavam?
Da li se budim,
iz uvek budnog haosa?
Da li sam pesnik,
što rukom lovi leptira?
Možda se
na nebesa penjem,
da česticu
božansku donesem?
Ne znam
da li sanjam?
Da li se budim,
iz uvek budnog haosa?
Možda je ljubav
prva i poslednja misao,
što nas lancima vezuje.
Prvi i poslednji cvet,
koji miriše na usnama.

SVETLOSNI TOČKOVI

Od ljubavi,
duša se
uzdiže i pada.
Leti visoko.
Leti nisko,
sve dok voli.
Kada ne voli,
duša puži
po zemlji.
Tražeći mesto
da se pomoli.
Ako se ljubav
meri bolom,
ne može
da se izmeri.
Od ljubavi,
strepe oblaci.
Potajno drhte,
šumski duhovi.
Od ljubavi,
srce kuca
zlatnim čekićima.
Od ljubavi,
okreću se
svetlosni točkovi.
I nose,
u večni san.

GDE JE NESTALA LJUBAV

Bila je na oblacima.
Donosila je med i kišu.
Napravila je
postelju od lišća.
Sačuvala je san,
koji će postati sutrašnjica.
Blagoslov se spustio,
kada je postala dragulj.
Kada je umnožila beskraj,
svojim dodirima.
Gde je nestala ljubav?
Da li je zgazila
crvenu jabuku?
Ili je nestala
u mašti pesnika?

NE LOMITE CVEĆE VETROVI

Ništa
toplije od suza
ne klizi licem,
sem letnje kiše.
U kapima su mirisi.
U kapima je,
smisao ljubavi.
Voda kruži
svojim tokovima.
Život kruži
svojim bolovima.
Ne lomite cveće vetrovi.
Kada ljubav
klizi niz lice...
Toplija je od suza.
Bolnija je od smrti.
Ne lomite cveće vetrovi.
U kapima su mirisi.
U kapima je,
smisao ljubavi.

PRITISNUTA PLANINAMA

Spolja
pritiskaju me planine.
Iznutra
pritiska me ljubav.
Jedan krik je dovoljan
da padnem
u korito od kamenja.
Jedna reč je dovoljna
da dobijem krila.
Kao Sunce
pritisnuto planinama
čeznja izlazi i zalazi.
Jedan krik je dovoljan
da nestanem.
Jedna reč je dovoljna
da poletim ka tebi.
Ljubav na vrhovima
sluša moje srce.
Pritisnuta planinama
Pesma odjekuje.

LIŠĆE U VASELJENI

Lude misli
miluju zvezde.
Šuma se okreće.
Ja ne trepćem.
Na trenutak
mi se učini!
Ljube me
usne od meda.
Na trenutak,
tvoja se kosa
raspe po nebu
i sve se zamračī.
Šuma se okreće.
Ja se ne pomeram.
Srce šumi
kao lišće
na postelji.
Krv u njemu te priziva.
Šuma se okreće.
Ljubav ne diše.
Zvezde tumače
reči ove pesme.
I prenose vasseljeni.

CRTICA O JEZIKU

Jasmina Malešević se javlja svojom šestom pesničkom knjigom u prepoznatljivoj tematici metafizičke erotike, ali i u jednom svežem ključu za čitanje prepešačenih osećanja. Dosledna u temi, kao da time sebe izaziva i ohrabruje na traganje, blisko lutanju, za novim jezičkim damarom. Uporni čitalac njenih knjiga biva nagrađen sablažnjivim otkrićem o neverovatnoj mogućnosti umnožavanja ljubavnih poetika! Naizgled je odnos muškarca i žene u delima naše pesnikinje sveden na ono što je još predantički zapis postavio kao okvir mogućeg, a čemu je starozavetni hor sveštenica ljubavi učvrstio ritmičku meru. Međutim, uprkos tom prvom i najpre površnom utisku blagodat novog nam se, ipak, otkriva kao radost otkrića u već ispitanom prostoru. Pronicljivo uvraćavanje istog dovodi izraz Jasmine Malešević do granice na kojoj se moramo odlučiti da li je sledimo ili odustajemo. Shvatamo da se ona zapućuje u suprotnom smeru od onog kojim većina ide. Prekoračenje granice uobičajenog odvodi čitaoca u predeo bajke.

U svojoj šestoj stihotvorenoj zbirci Jasmina Malešević je ponovo raspakovala poetski pojmovnik spremna da ga preispita instrumentarijem naivnog, namerno lišenog usložnjavanja i pompezne metafore. U „Čarnoj šumi“ pesnikinja govori o bezazlenosti ljubavi. U stvari, pogrešno, ne govori o. Pesnički plašt oneobičavanja se sklanja iza leđa da bi primalnost sama sebe spoznala u omotnici svog jezika. Samostvorenog u akribičnom lutanju po predelima bajke.

Nenad Novak Stefanović

O AUTORU

Jasmina Malešević je rođena 18.10.1962. godine u Beogradu.

Pesnik, veterinar, obučar.

Član je Udruženja književnika Srbije.

Objavljene knjige:

Rođeni iz iste smrti – poetski dijalog o ljubavi

Jasmina Malešević & Vojislav Brković, SFAIROS 1990.

Skarabeg – Jasmina Malešević, SFAIROS 1992.

Adame ne ljuti se – Aleksandra Slađana Milošević & Jasmina Malešević, Draslar Partner, 2001.

Jadi mladog anđela – Jasmina Malešević,
Asocijacija Ars et Norma, 2010.

Dnevnik urbane sirene – Jasmina Malešević, Draslar Partner, 2013.

SADRŽAJ

Predgovor: Todora Škoro	3
ZAVODLJIVI PLAMEN	5
DEVOJKE SU LEPE SAMO U PESMAMA	9
PESNICI SU LEPI SAMO U SNOVIMA	10
LJUBAVNE PORUKE	11
ŠUMSKI POLJUBAC	12
LEPA DEVOJKA I LEPI PESNIK	13
ZAVODLJIVI PLAMEN	14
LUTAJUĆA TAJNA	15
ZAŠTO JE TUŽNA LEPA DEVOJKA	16
RUKA LEPE DEVOJKE U RUCI LEPOG PESNIKA	17
USTREPTALI DAH	18
LEPA DEVOJKA JE VATRENI LOVAC	19
U KRILU LEPE DEVOJKE	20
REČI SU MALE LAĐE	21
ŠUMSKO OKO	22
ČARNA ŠUMA	23
MESEČEV PUT	25
MIRIS LEPE DEVOJKE	26
KAPLJICE MEDA	27
BRBLJIVI SLAVUJI	28
ČETIRI SRCA	29
POSTELJA OD LIŠĆA	30
NEBESKI DAR	31
VEČNA KRLETKA	32
ČAROBNI ŠAPAT	33
BOL ŠUMSKE ŽELJE	34

VLAŽNO TELO LJUBAVI	35
RITAM LAHORA	36
LJUBAVNI ZLATNICI	37
ČAROBNJAK	38
VATRA ŠUMSKIH DUHOVA	39
UMIRUJUĆE JEZERO	40
ŠUMSKI POŽAR	41
POVRATAK U ŠUMU	42
SREDIŠTE ŽIVOTA	43
SRCE OD MEDA	44
SUZE LEPE DEVOJKE	45
DUŠA LEPOG PESNIKA	46
ŠUMSKA VILA	47
DODIR NADE	48
PESMA O ČARNOJ PTICI	49
LIŠĆE U VASELJENI.	51
ODSJAJ LEPTIRA	53
ŠUMSKE ČESTICE	55
SVETLOSNI TOČKOVI	56
GDE JE NESTALA LJUBAV	57
NE LOMITE CVEĆE VETROVI	58
PRITISNUTA PLANINAMA	59
LIŠĆE U VASELJENI	60
Pogovor: Nenad Novak Stefanović.	63
O AUTORU.	65
SADRŽAJ	66

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.163.41-1

MALEŠEVIĆ, Jasmina, 1962- Čarna šuma / Jasmina Malešević ; [predgovor Todora Škoro ; pogovor Nenad Novak Stefanović]. - Beograd : Print 2 Print, 2014 (Beograd : Banjac Grafika). - 67 str. : ilustr. ; 20 cm. - (#Edicija # Eropoetika) Tiraž 300. - Plamena ljubav u obilju meda: str. 3-4. - Crtica o jeziku: str. 63. - O autoru: str. 65.

ISBN 978-86-917583-0-1
COBISS.SR-ID 205664012

*Susreti koji menjaju dubinu života,
uvek počinju na začaranim mestima.
Začarano mesto pronalaze ljubavnici,
kojima Bog otkriva puteve.
Da li će Lepa Devojka i Lepi Pesnik
pronaći svoje mesto, za sada znaju,
samo slavuji...*

